

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 49/2026-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a zo sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti Zákonníku práce takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Dňa 28. novembra 2025 bola ústavnému súdu doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na rovnosť v dôstojnosti a práv podľa čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva nebyť diskriminovaný podľa čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Uvádza, že § 152a a § 152b Zákonníka práce podmieňujú nárok na rekreačný príspevok a príspevok na športovú činnosť dieťaťa tým, že zamestnávateľ zamestnáva viac ako 49 zamestnancov, čo neodôvodnene a diskriminujúco znevýhodňuje sťažovateľa a ďalších zamestnancov v organizáciách s menším počtom zamestnancov.

2. Pravidlo rovnakého zaobchádzania podľa jeho názoru zakazuje diskrimináciu na akomkoľvek základe, ak ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť. Kritérium počtu zamestnancov nespĺňa kritériá legitímneho rozlišovania. Benefity rovnakého sociálneho charakteru by mali byť založené na rovnakom postavení zamestnanca, nie na vlastnostiach zamestnávateľa.

3. Sťažovateľ požaduje vyslovenie porušenia jeho práv, vyslovenie nesúladu § 152a a § 152b Zákonníka práce v časti „a viac ako 49 zamestnancov“ s čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy a uloženie povinnosti Národnej rade Slovenskej republiky uviesť právnu úpravu do súladu s ústavou.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. O súlade zákona (v tomto prípade Zákonníka práce) s ústavou môže ústavný súd rozhodnúť len v konaní podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy. Táto právomoc je obmedzená čl. 130 ods. 1 ústavy tak, že návrh môžu podať osobitne kvalifikované subjekty, medzi ktorými nie sú fyzické a právnické osoby. Konanie podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnosti fyzickej alebo právnickej osoby slúži ochrane základných práv a slobôd proti zásahom individuálno-právnej, nie normatívnej povahy.

5. Na tomto závere nemení nič ani čl. 127 ods. 5 ústavy, podľa ktorého spolu s ústavnou sťažnosťou možno podať návrh, aby senát ústavného súdu podal návrh na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 ústavy, že všeobecne záväzný právny predpis, jeho časť alebo jeho jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka ústavnej sťažnosti, odporuje ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonu. Aj toto ustanovenie totiž predpokladá, že sťažovateľ ústavnou sťažnosťou napadne zásah individuálno-právnej povahy (právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah orgánu verejnej moci). Taký zásah môže mať základ v ústavne nesúladnom právnom predpise a v takom prípade možno posudzovať aj návrh podľa čl. 127 ods. 5 ústavy obsiahnutý v ústavnej sťažnosti. To však nie je prípad sťažovateľa, ktorý namieta iba nesúlad právnej úpravy s ústavou – teda bez zásahu individuálno-právnej povahy.

6. Ústavná sťažnosť je s ohľadom na uvedené zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá (I. ÚS 483/2015, III. ÚS 68/2024, III. ÚS 728/2021).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2026

Peter Molnár
predseda senátu